

Et quæ in locis frigidis nascuntur, aliæ nascuntur in montibus, aliæ in planitie: & aliæ in locis aridissimis viuunt, vt in regione Æthiopum, & illic melius proueniunt, quàm alibi. Et quædam in locis altis viuunt, quædam contrâ. Et quædam in locis humidis viuunt, quædam in aridis, aliæ in vtrisque, vt salix. Plantæ igitur magnam diuersitatem habent pro locorum differentiis: quapropter horum quoque differentiæ sunt inspiciendæ.

CAPVT V.

Plantarum itidem aliæ terræ ita affixæ sunt, vt separari ab ea nolint, aliæ in meliora loca transferri possunt. Eodem modo fructuum alij meliores sunt in vno loco, quàm in alio. Et quarundam plantarum folia aspera sunt, quarundam læuia. Et aliarum folia sunt parua, aliarum scissata, vt vitis, & ficuum. Aliarum multas fistulas habent, vt pinus folia. Quædam totus cortex sunt, vt medianus: quædam nodos habent, velut cainæ: quædam spinas, vt thamnus. Quædam multos ramos habent, vt morus syluestris, quædam hæc non habent. Et aliæ multas differentias habent alias, sicut ex quibus prodeunt furculi, & ex aliis non: id, quod non aliunde, quàm è differentia radicem prouenit. Quædam vnam tantum radicem habent, vt iquilla, hæc è solo nascitur, & rare procedit, quia in inferiùs, dilatando sese, & progressa magis Sole discoloritur. Cum enim accesserit, auget illam Sol. Idemque furculus ex infernis elicit. Succorum quoque, qui in fructibus sunt, alij potabiles sunt, velut vuarum succus, & malorum granatorum, & multorum aliorum. Quorundam non sunt potabiles. Et aliorum vnetuosi sunt, vt oliuæ succus, & nucis: & pinei: quidam nõ sunt. Aliorum item dulces mellei, vt dactylorum & ficuum. Alij calidi, & acuti, vt origani, & sinapis. Alij amari, vt absinthij, & centaurij. Quidam fructuum compositi ex carne sunt, & osse, & grano, vt pruna. Alij è carne & grano, vt cucumeres. Quidam ex humore, & granis, vt mala granata. Et alij corticem foris habent, carnem intus, vt poma, pyra. Quidam carnem foris, os intus. Sunt quoque alij, quibus statim semen fit cum tegumento,

A κῆ τῆδ' ἡλιανθῶν ἐν τόποις ξηροῖς, πινὰ ὑψὸς ἡλιανθῶν ἐν ὄρεσι, πινὰ δ' ἐν πεδίοις δι. κ. πινὰ ζῶσιν ἐν τοῖς τόποις ξηροῦ τῆς αἰς τὰ ἐν τῇ γῆ τῆδ' Αἰθιοπῶν, κ. ἐν εἴσῃ κρείπτονες ἀνξάνοισι, παρὸ δὴ μαχοῦ. κ. πινὰ ὑψὸς ζῶσιν ἐν τόποις ὑψηλοῖς πινὰ δὲ ἐν χαμαλοῖς. κ. πινὰ ὑψὸς ζῶσιν ἐν τόποις ὑψηλοῖς, πινὰ δὲ ξηροῖς, πινὰ ἐν ἑκατέρωσιν, αἰς ἡ ἰτέα. τὰ γυνώφυτα κ. τὰ πολὺ ἐνδηλοῦνται τῇ διαφορᾷ τῶν τόπων, κ. ἐν πεδίοις χρηστὰ ἐστὶν τὰς διαφορὰς αὐτῶν.

Κεφάλαιον ε.

Πάλιν τῆδ' φυτῶν πινὰ ὑψὸς τῇ γῆ πεπληγαστα, κ. οὐ φιλοδοξῶν κρεῖζέει ἀπ' αὐτῆς πινὰ δ' ἐν τόποις κρείπτοις μεταπίθει. ὁμοίως πινὰς τῆδ' κρεπτόν κρείπτονες εἰσιν ἐν τῷ δὲ τῷ τόπῳ, παρὸ ἐν ἐτέρῳ. κ. πινὰ ὑψὸς τὰ φύλλα σκληρὰ εἰσιν, πινὰ δ' ἰσχυρὰ πινὰ ὑψὸς ἐλαστικὰ, αἰς τὰ τῶν ἀμπέλων κ. τῶν συκῶν, πινὰ δ' οὐ ἐτέρωσιν δ' κ. τὰ πολὺ ἐλαστικὰ, αἰς τὰ τῆς πύκνης. πινὰ δ' φυτὰ εἰσιν ὅλος φλοιὸς μεσπιύων. κ. πινὰ ἔχουσι δίσμοις, αἰς οἱ κλάμασι, πινὰ δ' οὐ. κ. πινὰ ἔχουσι ἀκρίδας, αἰς ἀβράμους πινὰ δ' ἐτέρηδ' ἀκρίδων. κ. πινὰ ἔχουσι πολλοὺς κλάδους, αἰς ἡ ἀγρία μορσα, πινὰ δ' ἔ. κ. πινὰ ὑψὸς ἔχουσι διαφορὰς δῆλας ἐξ ἂν ποροβαίνοισι παραφύαδες, κ. τῶν ἀνὰ τὸ τὸ ἕκ δὴ ἰσχυρὰ ὄντι, εἰ μὴ ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν ῥιζῶν. πινὰ δ' ἔχουσι μίαν ῥίζαν, αἰς ἡ σπίνδα αὐτῆ δ' ἡλιανθῶν ἐκ τῆς ἰσχυροῦς, κ. ἀραιῶς πορεύσιν, ὅτι ὑποκατὰ πλεμπύεται, κ. ἀποκευθόσιν μάλλον διακρίνεται τὸ ἡλίον. ὅταν γὰρ ποροβαίη αὐτῆ, αὐξάνει. οὗτ' δ' καὶ τὰς παραφύαδας ταῦτης κατὰ τὸν ἐκμυσθᾶ. πάλιν τῆδ' χυλῶν τῶν ἐν τοῖς κερποῖς, οἱ ὑψὸς εἰσιν ποτῶν, οἱ δὲ οὐ ποτῶν. κ. πινὰ ὑψὸς, οἱ τῶν στεφυλῶν, κ. τῶν ῥοσῶν, κ. οἱ λειπῶν δῆλον πολλῶν ἀποτῶν δ', δῆλον φυτῶν κ. πινὰ ὑψὸς εἰσιν λιπαροῖ, αἰς οἱ τῆς ἐλαίας, τῆς πύκνης, κ. τῆς καρύδας πινὰ δ' ἔ. κ. πινὰ ὑψὸς γλυκεῖς κ. μελιθεῖς, αἰς τῶν φοινίκων, κ. τῶν συκῶν κ. πινὰ ὑψὸς θερμοῦ κ. θερμῆς, αἰς τῶν θερμῶν, κ. σιτηπῶν πινὰ δὲ κερπῶν, αἰς τῶν ἀβραμῶν, κ. τῆς κεν-

ταυρίας. πάλιν τῆδ' κερπῶν οἱ ὑψὸς εἰσιν σκώθιοι, ἐκ σαρκῶν κ. κόκκων κ. λευμμάτων, αἰς οἱ σκῶθιοι πινὰ δὲ ἐκ χυμοῦ κ. κόκκων, αἰς ἀβραμῶν. κ. πινὰ ὑψὸς τῶν φλοιῶν ἐχουσι, ἐκ τῶν, τῶν δὲ σπίνδα ἐκ τῶν πινὰ δὲ τὸ ὅσῳ ἐκ τῶν, κ. τῶν σπίνδα ἐκ τῶν. πινὰ δὲ εἰσιν, οἱς παραμύκη γίνεται τὸ σπέρμα, κ. τὸ περικάλυμμα φ' ἀπεκλύπεται, αἰς οἱ